

Lätest olli neil se keigenorem agga veel ellus, üks tüttarlaps, nimmeaga Meto. Ja kui perre piddamisest lahti, omnia fa peâle loid, siis pallusid Prauat, tütre mõissa wotta; sest ta olli priske nôoga, ja temima peâle nende südda ommiti nago uhkels läks. Agga et Meto temma olli, ja keik Praua mele järrei oskas tehha, piddi ta allati Praua ümber ollema; ja sest hakkas temima nenda uhkels minnema, et ta vätmaks fa issast ja emmaist hábbenes. Kül emma mittokord nuttis sepârrast; ja issa ütles siis ikka: "pallume Jummalat temma eest!"

Agga seal walla sees olli fa üks Jürri nimmelinne poiss, se armastas Metut; ja se uhke Meto ei tagganend, et kül Jürri maast maddalast waene tenia olli; nerda paani armastus temma uhkust setoma-

ma kotti selja peâle mahha, ja paani sedda pulma laua peâle, Meto ette, ja ütles: need sadda assutago jâlle noort rahvast—kui sul ka wannemattest hábbi on, siis ârra hábbe ne nende andest. Ja muud hakkasid Herrat ja Praua ümber jalgo, ja läksid omma teed — ja ühhegi su ei olnud ennam naero peâl.

Agga Meto süddant olli rõõm ja hábbi ãrapõrrotand; rõõm, et temima wannemad sedda head ni poggematta temmale teihuud, ja hábbi, et temima neid tânnini ni alwagfs olli piddand; ei olnud teminal fa ennam rahho kuštagt, kui soita veel sel öhtul nende jure, andeks palluma. Ja ta nuttis omma seltsiks koriwanase ja sajatvannema, ja keik pulma tûdrukud ja pojaid, wannemid õierte auuestades, ja pil ajas eel. Agga kui seunna said, olli üks kinni ja ei tehtudki lahti, kui palio tüttar fa pallus ja nuttis. Ei muud siis, kui pddid keik püllita taggasid minnema. Ja jest sadding muid keik rõõm